

התיאטרון העירוני באר-שבע

מירנר גולדני

128

מאת: קרלו גולדוני

128

סרטי פזנים

משתתפים (ע"פ סדר א"ב):

יונה אליאן-קשת
ליליאן ברטו

ששון גבאי

שמוליק יפרח

הוגו ירון

קרן מור

מתי סרי

שבתאי קונורטי

נוסח עברי: אהוד מנור

בימוי: לסלו מרטון

תפאורה: מיקלוש פהר

תלבושות: דידי גולן

עריכה מוסיקאלית: אלדר לידור

תאורה: חיאל אוריגל

התיאטרון העירוני באר-שבע

הנהלה ציבורית

פרופ' דן מאירשטיין - יו"ר ההנהלה

ציפי פינס

שרה ליסובסקי

ריימונד אברג'יל

ד"ר מרינה וולפסון

יוסי ויטראול

משה זילברמן

מרגלית סטנדר

רפי פרידמן

ד"ר ניסים קזז

אהרון ידלין

פרופ' ברכה רגר

מינהלה

מוכירת התיאטרון - נעמי אלתר

מנהלת מכירות - דפנה הורביץ

יחסי ציבור - דליה רוזנפלד

מדור שכר - ענת זיו

מנהלת מח' מנויים וקופה - בת-שבע יונה

קופאיות - סימי חלק, איריס סבג

כתבנית - אמירה אגם

מנהלת חשבונות - יהודית שמש

מנהל טכני ויצור - יואב מהרבני

מנהלי הצגות - אבי אלתר/שלמה לסרי

אחזקת בנין ותפאורה - אושרי אורנשטיין

נער שליח - אבי מקמל

צוות טכני

מרק פבזנר

חיים יצחק

איציק קריספין

אלי עטיה

מנהלת התיאטרון

ציפי פינס

מנהל אדמיניסטרטיבי

יהודה עינן

חשב התיאטרון

יצחק אביתר

במאי בית

אהרון אלמוג

מחזאי בית

הלל מיטלפונקט

מנהל במה ראשי - משה הראל

מנהלי במה - אבי קובני/יוספי אלי

חשמלאים - יצחק זאדה/מריו לרמן/

שמואל מור/דרור כץ/מיקי סלימי/

שמעון זרחי

מחסן תלבושות: ציונה לוי

מלבישות: סוזי כהן/אילנה כהן

פאנית: ראיסה פודולובה

התיאטרון פועל בסיועם הכספי של:

התיאטרון העירוני באר-שבע

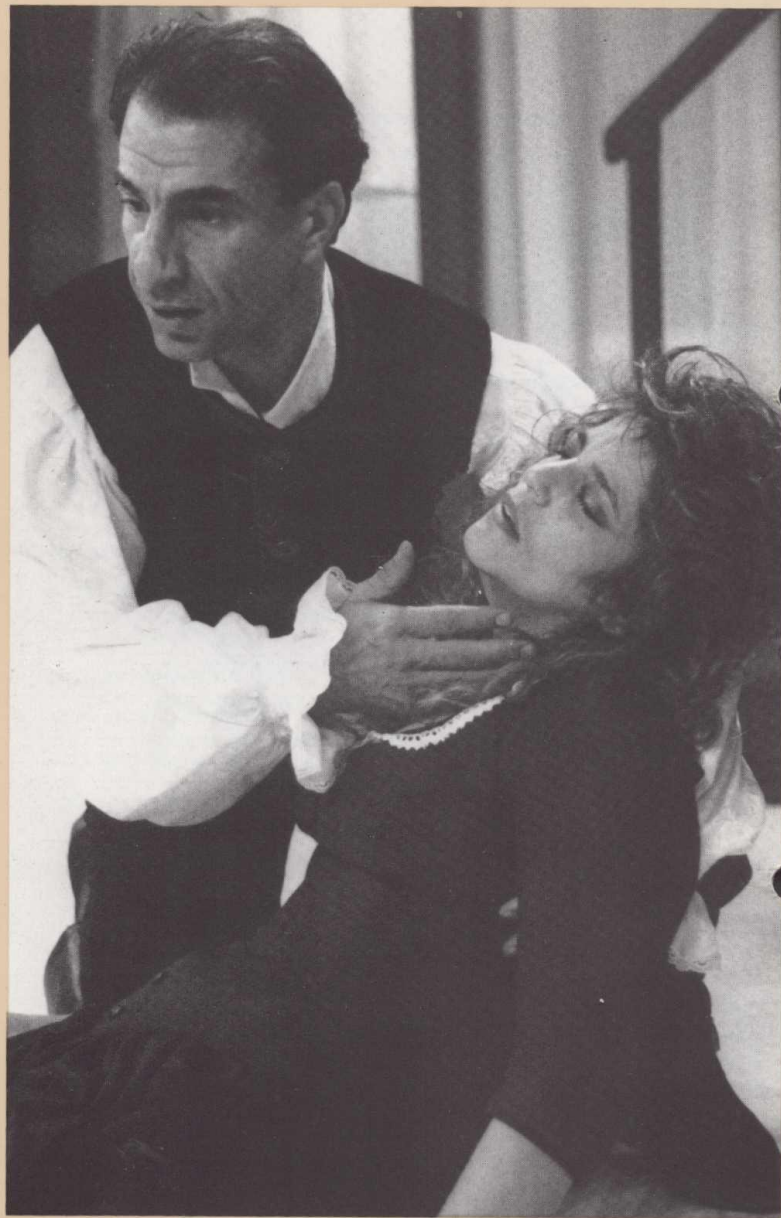
עיריית באר-שבע

רח' זלמן שזר טל. הקופה 057-74848

משרד החינוך והתרבות

כל העולם ישראלכרט

התיאטרון העי

מיידנה

מאת: קרלו גולדוני

נוסח עברי: אהוד מנור

בימוי: לסלו מרטון

תפאורה: מיקלוש פהר

תלבושות: דידי גולן

עריכה מוסיקלית: אלדרד לידור

תאורה: יחיאל אורגל

משתתפים (לפי סדר הופעתם)

המרקוז מפורליפופולי - הוגו ירדן

הרוון מאלבאפיוריטה - שבתאי קונורטי

פבריציו - מתי סרי

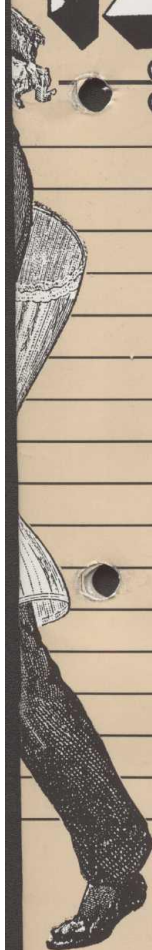
האביר מריאפרטה - ששון גבאי

מירנדולינה - בעלת הפונדק - יונה אליאן-קשת

המשרת של האביר - שמוליק יפרח

אורטנסיה - שחקנית - ליליאן ברטו

דיו'אנירה - שחקנית - קרן מור

רוני באר-שבע

זוליינה

מנהל טכני וייצור: יואב מהרבני

מנהל ייצור בהפקה: צ'רלס דריגס

מנהל הצגה: שלמה לסרי

עוזרת במאי: רוני אלדעה

תפעול הצגה: יצחק זאדה

רקויזיטור: יצחק חיים

עיצוב גרפי: סטודיו שתיים

הדרכת קרבות סיף: לאוניד גלנץ

צילומים: רונן אקרמן

בנית תפאורה: אגף 5

תפירת תלבושות גברים: רוני אביב/מרדכי פיבילוביץ

תפירת תלבושות נשים: מתפרת ברטה

כובעים: איילה צרפתי

הפקת תוכניה: דליה רוזנפלד

תאריך הצגה ראשונה: 20.6.91

משך ההצגה: כשעתיים כולל הפסקה

"לשמחתי זכיתי בהזדמנות להציג את המחזה מירנדולינה לקהל הישראלי. גולדוני כתב את המחזה בעלת הפונדק (מירנדולינה) בשנת 1751 והוא נחשב לאחד המחזות הטובים שכתב. גולדוני גרם לאחת הרפורמות הגדולות ביותר בהיסטוריה של התיאטרון. בצעירותו היתה הקומדיה דל'ארטה הזרם המוביל בתיאטרון האיטלקי במחזהו המפורסם משרתם של שני אדונים גולדוני משתמש בסגנון הקומדיה דל'ארטה ומשנה אותו בו זמנית.

בתחילה הוא דרש משחקניו ללמוד טקסט כתוב בעל-פה, מאוחר יותר הוא ויתר על המסכות. את הנושאים לכתבתו שאב גולדוני מחייהם של פשוטי העם באיטליה והציג את בעיותיהם והתלבטויותיהם. מחזאים כפירנדלו ואדוארדו דה פיליפו רואים בו מורה ודוגמא ממנו למדו הרבה.

המחזה מירנדולינה עדיין עכשווי מודרני ומרגש אולי בשל העובדה שזהו סיפור אהבה מצחיק ומלא תשוקה בין מירנדולינה המקסימה והחכמה לבין האביר ריפארטה שונא הנשים המובהק. אפיוני הדמויות האחרות במחזה שאובים מהקומדיה דל'ארטה. הרוזן המזויף שרכש תוארו בכסף, המרקוז העני המעמיד פני עשיר גדול צעיר ומושך, ריפארטה המגלם תפקיד של שונא נשים מובהק ואדם חזק אך למעשה הינו חלש כשאר בני האדם ומעל הכל – מירנדולינה החכמה והמושכת המאמינה בעצמאותה וביכולתה לגרום לכל גבר ליפול ברשתה מבלי שהיא תפגע בעצמה. ההתנצחות המילולית האחרונה בין מירנדולינה לבין ריפארטה הפכה את המחזה למפורסם ביותר בכל העולם. תפקיד מירנדולינה במחזה גולם עד היום על ידי הגדולות בשחקניות עולם התיאטרון בכל רחבי תבל".

לסלו מרטון

תאריכים בחייו של קארלו גולדוני

גולדו בוונציה.	25.2.1709
לומד בביה"ס של הישועים בפרוג'יה.	1716-20
משתתף בקורס לפילוסופיה ברימיני, ממנה בורח במרץ 1721.	1720-21
עוזר במשרד דודו, עורך-דין בוונציה.	1721-22
לומד משפטים באוניברסיטה של פביה.	1723-25
ב-1725 גורש מהאוניברסיטה בגלל סאטירה על נשי פביה.	1730-31
ממשיך בלימודיו בפדובה ומקבל תואר במשפטים.	1731-32
עו"ד בוונציה.	1734
פוגש את האמרגן אימר וחוזר לוונציה.	1736
נושא לאשה את ניקולטה קוניו.	1938-1739
הצגת מומולו קורטואן. מתמנה לקונסול גנואה בוונציה.	1739-43
ממשיך ברפורמה התיאטרונית שלו. ב-1743 עוזב את וונציה.	1745-48
עו"ד בפיוזה.	1750-51
הצגת הבכורה של האלמנה הערמומית.	1753
מציג בהצלחה רבה 16 קומדיות.	1753-62
מציג את הפונדקית.	1761
עובר לתיאטרון סן-לוקה, השייך למשפחת וונדראמין. יריבו קיארי מועסק כמשורר בתיאטרון סנט-אנג'לו: מתחדש הפולמוס בין גולדוניסטים וקיאריסטים.	1762
הצגת הטרילוגיה הנופש. בינואר מוצגת בהצלחה האגדה הראשונה.	1762-65
גולדוני עוזב את וונציה ועובר לפריז לפי הזמנת וולטר.	1765
מנהל את התיאטרון האיטלקי בפריז.	לואי ה-15.
הצגת המניפה בוונציה. מתמנה למורה לאיטלקית של הנסיכה אדלאיד, בתו של המלך	1765-69
לואי ה-15.	1771
שוהה בורסיי. ב-1769 חוזר לפריז ומקבל קצבה מלכותית.	1775-80
הצגת המיטיב הזועם ב"קומדי פרנסו".	1780
שוהה שוב בורסיי כמורה של אחיות לואי ה-15.	1784-87
חוזר לפריז.	1782
כותב את "הזכרונות".	6/7.2.1793
בטול קצבתו ע"י אנשי המהפכה הצרפתית.	
מות גולדוני.	

קרלו גולדוויני

הפולמוס שבין שני המחזאים תושבי ונציה, קרלו גולדוויני (1707-1793) והרון קרלו גוצי (1720-1806), על השאלה, האם יש להשתמש במסיכות בהצגות הקומדיה דל-ארטה, הוא יוכיח המסמן את תחילתה של תקופה ארוכה בתולדות התיאטרון בה נגנזה המסיכה למען הראליה.

הקומדיה דל'ארטה הוא תיאטרון המשתף שחקנים בעלי מסכה ושחקנים אחרים ללא מסכה. תיאטרון המספר סיפור מסגרת ומטרתו היחידה בידורית. הניגוד שבין שחקנים עם מסיכות לאלה שאין להם מסיכות יוצר אפיון דמויות סטריאוטיפי ואפקטים קומיים. השחקן של הקומדיה דל'ארטה נהנה ממסיכה שהקנתה לו חירות גדולה. עיקר משחקו היה בתנועה

תיאטרון ללא מסכות

וריקוד, להטוטים ופנטומימה. תנועות הגוף של השחקן ביטאו את רגשותיו. מיומנותו הגופנית של שחקן הקומדיה היתה אמנותו. גופו של השחקן צריך היה להשלים את בטויה של המסיכה, מעין "פנים חדשות".

קרלו גולדוויני ינסה ויצליח להפוך את הקומדיה דל'ארטה לתיאטרון בורגני-סנטימנטלי. מסיכות הקומדיה היו עבירו מכשול בביטוי רגשותיו של השחקן. ב"זכרונות" הוא כותב: "המסיכה מתערבת תמיד ובאופן בלתי שקול בהופעתו של השחקן. תמיד נמצאת אותה פיסת עור על פניו: זאת אם הוא משחק שמחה או עצב; המסיכה על פניו בין אם הוא מחזר, מתרברב, או מחקה את הליצן. השחקן יכול לנוע ולגוון את טון דיבורו ככל שירצה, את הבעת פניו ותשוקותיו אין הוא יכול לבטא..."

המסיכות של היוונים ושל הרומים היו מעין מגבר-קול שהיה מכווין כדי להביא את קולו של השחקן לכל רחבי האמפיתיאטרון. בתקופות האלה לא נזקקו השחקנים לכל דקויות התשוקה והרגש השולטות היום באופנה. השחקן של ימינו נתבע להיות בעל "נשמה"... זו היא הסיבה לכך שביקשתי לבטל את השימוש במסיכות הקומדיה דל'ארטה. הסרת המסיכות מעל פני השחקנים המגלמים את הדמויות השונות של הקומדיה דל'ארטה, הינה שינוי קיצוני בדרך אפיון של הדמויות. לכך התנגד הרון קרלו גוצי שראה בהורדת המסיכות תפיסה מעוותת של הקומדיה. לא בקלות הצליח גולדוויני להפסיק את השימוש במסיכות בקומדיה דל'ארטה. אולם גולדוויני, ובעיקר, רוח הזמן הרציונליסטית, הצליחו להפוך את הקומדיה דל'ארטה ליצירה כתובה ללא מסיכות. הוכיח בין גולדוויני וגוצי מסמן למעשה, את סיומו של עידן השימוש במסיכות ותחילתה של תקופה בה תעלמנה המסכות מהבמה.

הקומדיה דל-ארטה

משמעותה של הקומדיה דל-ארטה, חזרה למקורות העממיים הצורניים: הפנטומימה, הקצב, התנועה הבימתית, המוסיקה והריקוד. למילה יש תפקיד מישני אך למשחקם של השחקנים חרות בלתי מוגבלת. הקומדיה דל-ארטה התפתחה באיטליה באמצע המאה ה-16, במקביל לקומדיה הלמדנית הכתובה. ראוי לציין שבמשך המאה ה-17 קומדיה זו עומדת לא רק במרכזם של החיים התיאטראליים אלא גם במרכז החיים החברתיים. לקומדיה דל-ארטה ניתנו מספר שמות: קומדיה של אימפרוביזציות, קומדיה של נושא (סוג'טו), קומדיה של מסכות וקומדיה של סצניו. אין נתונים מדויקים בנוגע למקורותיה האמיתיים של הקומדיה דל-ארטה. יש אומרים שקומדיה זו נובעת מן הצורות העממיות של התיאטרון הלטיני, אשר מאפיין את הנטיה הטבעית של האיטלקים לחיקוי-פרודי של המציאות. אחרים מסבירים הופעתה כתוצאה והתפתחות של חגים קרנבליים, ואכן המסכות והתלבושות בהן משתמשים השחקנים יכולים לאשר זאת. בבסיס התיאטרון של הקומדיה דל-ארטה עומד השחקן וכיוון שלא היתה זו יצירה ספרותית כתובה אלא אוסף של עלילות, משתמש השחקן בתפקידו הכתוב כתרופן לאלתר במשחקו. כך הופיעה כמובן ההצגה כיצירה אישית של השחקן. הקהל האיטלקי התעניין לראות על הבימה את הטיפוסים המעניינים ביותר, מבחינה פרודית, כמו למשל: הסוחר מוונציה (פנטלונה), הסבל מברגמו (ארלקינו), הקפדן מבולוניה (דוטורה), החייל הזר (קפיטנו). יחד עם זאת אהב הקהל האיטלקי לראות אותן הדמויות משוחקות (ככל האפשר) ע"י אותם השחקנים מסיבות אלה נקבעו דמויות קבועות בקומדיה דל-ארטה, ובדרך זו, השחקנים התמחו בגילום דמות מסוימת. דמויות הקומדיה דל-ארטה הן סטריאוטיפיות, אך בעלות איפיון ריאליסטי. המסכות הדיגישו את האפיון הקבוע והסטריאוטיפי של הדמויות, מסכות שלא השתנו באופן משמעותי במרוצת הזמן.

לסלו מרטון

במאי

יליד בודפשט, הונגריה, בעל מוניטין בינלאומי כבימאי. סיים את בית הספר הגבוה לאמנות התיאטרון והקולנוע בבודפשט ב-1967 ומיד עם תום לימודיו הצטרף לאחד מהתיאטרונים החשובים בהונגריה ה-VIGSZINHÁZ (התיאטרון העליון). מאז 1979 משמש כבימאי הראשי של

התיאטרון. כמו כן, מכהן כמנהל האמנותי של פסטיבל בודפשט ושל התיאטראות הפתוחים - שלושה חודשים של פסטיבל אמנויות הכולל אירועי דרמה, ריקוד ומוסיקה. לסלו מרטון נושא את התואר "אמן מצטיין של הרפובליקה העממית ההונגרית" וחתן פרס "JASZAIMARI" הוא ידוע כאמן יוצר ומפרש בתחום התיאטרון הקלאסי והמודרני. בין עבודותיו הבולטות: בית ספר לנשים, יתוש

בראש, ריצרד ה-2 וחלום ליל קיץ. לסלו מרטון הוא אחד ממעצבי התיאטרון המוסיקלי בהונגריה. במסגרת עבודתו הבינלאומית היה בימאי אורח בתיאטרון הלאומי של פינלנד בשנים 1977, 1979, 1967. עבד בתיאטרון הלאומי בווימר-גרמניה, היה בימאי אורח ב ACTORS STUDIO בלואויל מספר פעמים. ביים בישראל בתיאטרון הבימה את המגדל ובית ספר לנשים. ברבות מעבודותיו שיתף פעולה עם המעצב מיקלוש פהר.

בנוסף, לסלו מרטון הוא מורה למשחק ומרצה בבית-הספר הגבוה לאמנות התיאטרון והקולנוע בבודפשט. הוא לימד גם בגרמניה ובפינלנד וביים גם עבור הטלוויזיה. סרטו האחרון האיש שבא מרחוק זכה לפרסים בשני פסטיבלים. בעת האחרונה הוזמן לעבוד בקנדה ב-TORONTO MASTEKCLASS THEATRE ואף קיים סדנאות לשחקנים מקצועיים בטורונטו ובוונקובר.

אהוד מנור

נוסח עברי

בוגר ביה"ס הריאלי העברי בחיפה, אוניברסיטת תל-אביב ואוניברסיטת קימברידג' באנגליה. עבודתו הראשונה בתרגום לתיאטרון היתה מחומר הרוק האמריקני שיער (1970). מאז תרגם מחזות רבים בהם: הלילה ה-12, אופרה בגרוש, ועידת פיסגה, המתאבד, אילוף הסוררת ודון זואן לתיאטרון באר-שבע. אלופי העונה, החשבון, מנהל הבית, אקווס, יוסף וכתונת הפסים המשגעת, המעגל, סווייני טוד, חיות החיות, לשבור את הצופן, החלילן מהמליון לתיאטרון הקאמרי. כמו כן כתב הצגות בידור מצליחות כמו הטוב הרע והנערה, הכל עובר הביבי, את המחומר לילי גם לתיאטרון חיפה ואופרת הרוק בני בום. מגיש תכנית רדיו ימית - עשר עד עשר בקול ישראל. בעבר הנחה בטלוויזיה את הסדרות מסך גדול מסך קטן, עד פופ וזמרת הארץ. מנחה את תכנית הטלוויזיה השבועית מסך אישי. הופיע על הבמה בהצגה ימי בנימינה שהיתה מבוססת על שיריו ובמופע משותף עם מתי כספי ברית עולם. פזמוניו ראו אור ב-4 ספרים: לא דיברנו עוד על אהבה, יליד הארץ, אני אשתגע, מיראה את באני? עבור תיאטרון ב"ש תרגם לאחרונה את באופן יחסי. כמו כן תרגם את עלובי החיים לתיאטרון הקאמרי, בית ספר לנשים וטרטיף (מאת מולייר) לתיאטרון הבימה.

מיקלוש פהר

תפאורה

יליד בודפשט, הונגריה. למד אצל מעצב הבמה ALMOS JASCMIK ובבית-הספר הגבוה לאמנות התיאטרון והקולנוע בבודפשט. אותו סיים ב-1954. החל את הקריירה שלו כמורה לאמנות וכמעצב תפאורות לתיאטראות קטנים בהונגריה. ב-1970 התמנה לתפאורן הבית של תיאטרון VIGSZINHÁZ (התיאטרון העליון) בבודפשט. הוא עובד באופן קבוע עבור התיאטרון הלאומי בהלסינקי. עיצב תפאורות עבור התיאטרון הלאומי בווימר ועבור המכון לאמנות במוסקבה. ב-1965 זכה בפרס JASZAI עבור הישגיו האמנותיים וב-1980 זכה לתואר "אמן מצטיין של הרפובליקה העממית ההונגרית". בין עבודותיו: המלך ליר, הסערה, בינגו, שלוש אחיות, אנטוני וקליאופטרה, מנהל הבית, נסיך הומבורג, חלום ליל קיץ, ריצרד ה-2, בית ספר לנשים והמגדל בתיאטרון הבימה.

יוצרי ההצגה

אלדד לידור יחיאל אורגל עריכה מוסיקלית תאורה

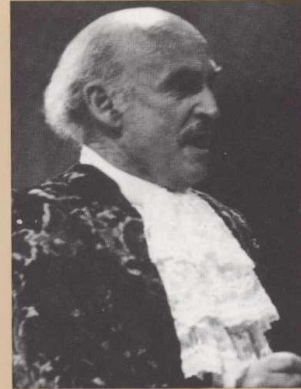
בוגר לימודי טכניקה של תיאטרון ב"סטייט יוניברסיטי" בניו-יורק. עיצב תאורה לרוב הצגות תיאטרון חיפה מיום היווסדו ובתיאטראות נוספים. לאחרונה עיצב תאורה להצגות פיסטר פן, משפט הקופים, תאומים, מרד המתים, הן לא תקהו עמך, איפיגניה באאוליס, אדי קינג, המפלצת החמודה, ילד טוב אמריקה, המעברה שעל יד חדרה נסגרת בתיאטרון חיפה. מי מפחד מוירג'יניה וולף, קומדיה שחורה והמחיר בתיאטרון בית-ליסין. מהיום קוראים לך שרה בתיאטרון הנוער ורעולים ההצגה שזכתה בפרס ראשון בפסטיבל עכו 1990. משמש כמנהל ההפקות ומעצב תאורה ראשי של תיאטרון חיפה. בתיאטרון באר-שבע עיצב תאורה להצגות אילוף הסוררת, דודתו של ציראלי, שם המשחק, שלוש אחיות ובאופן יחסי.

בוגר האקדמיה למוסיקה בירושלים - מגמת קומפוזיציה. הלחין מוסיקה לתסכיתים רבים וזכה לשבחים בתחרויות בינלאומיות. הלחין ועיבד מוסיקה לפעם אהבה גדולה - מופע של שירי יהודה עמיחי. הלחין מוסיקה להצגות: הילד מאחורי העיניים, עיר חופשית, שידוכין בתיאטרון חיפה. הפיצוץ ברח' אהלן, ועכשיו כולם ביחד בתיאטרון לילדים ולנוער. מעולם לא יריתי בפיל בתיאטרון נוה-צדק. אחד משלנו, בוז לירח, מות הלבנה, המחיר, שלושה בלילה והזוג המזור בתיאטרון בית-ליסין. להרוג את הזמן, הריון, חקירה, סוגרים את הלילה, יחסים מסוכנים בתיאטרון הקאמרי. ולהצגה באופן יחסי בתיאטרון באר-שבע. הלחין מוסיקה לסרט אש צולבת. כתב ועיבד את המוסיקה למופע ולתקליט שקוף עם אלברט עמר.

דידי גולן תלבושות

בוגרת המגמה לעיצוב בחוג לתיאטרון של אוניברסיטת תל-אביב. עיצבה תלבושות להצגות הבאות: רופא בעל כורחו בתיאטרון החאן הירושלמי, ליל העשרים בתיאטרון הבימה, מיס דייזי בתיאטרון בית-ליסין והמדיום באופרה הישראלית. לתיאטרון באר-שבע עיצבה תלבושות להצגות: קומדיה של טעויות, הביצה, שם המשחק, מפיסטו, מהומה רבה על לא דבר ובאופן יחסי.

השחקנים (לפי סדר הופעתם):

הוגו ירדן

המרקיז מפורליפופולי

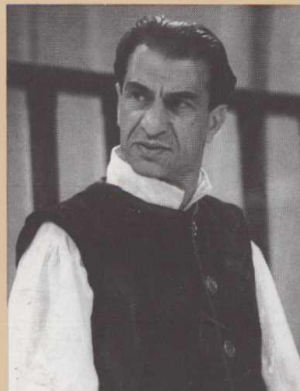
בוגר מחזור ראשון בבית הספר למשחק בית-צבי. שיחק בתיאטרונים: האהל, תיאטרון העינות, בימות, חיפה. משחק בתיאטרון באר-שבע מאז הקמתו. בין ההצגות בהן השתתף: רופא בעל כורחו, סיפור גן חיות, הצל, הלילה ה-12, העולם שבו אנו חיים, אנדורה, ראש העיר הבא, אביב מתעורר, יונו והטווס, המלך הצבי, השטן במוסקבה, ברכה, כותרת ראשית, חלום ליל קיץ, צריך פיאט בחיים, אותו ואת בנו, המתאבד, הספר מסיביליה (בארתולו), אילוף הסוררת (גרומיו), תמונות צייד (עצם), רק בימי ראשון (איילוט), ברווז הפרא, מותו של סוכן, דודתו של צ'רלי (ספטיגיו), הנפש הטובה מסצ'ואן, קומדיה של טעויות, טובת המולדת (ג'ון וייס), הביצה (ראפאר), בורגנים (פרצ'יחין), מפיסטו (צואר), מהומה רבה על לא דבר (דונבריי) ושלוש אחיות (פיראפונט). משתתף בהצגת הילדים הנסיכה והרועה (אגראמור).

שבתאי קונורטי

הרוזן מאלבאפיריטה

בוגר סטודיו ניסן נתיב. נמנה על מייסדי תיאטרון החאן, בו שיחק כ-10 שנים. בין ההצגות בהן השתתף: קליגולה, בניזי מת, וולפונה. בתיאטרון הקאמרי: גליגי באדם הוא אדם מאת ברכט, אלחנן באוריזי מזוודות מאת חנוך לוין, אא במהגרים מאת מרוז'ק. כמו כן שיחק בתיאטרון נוה-צדק ובתיאטרון חיפה. השתתף בתוכניות הטלוויזיה ניקוי ראש, זהו זה בפניה להסטוריה. השתתף בסרט המיועד של דני וקסמן. הצטרף לראשונה לתיאטרון באר-שבע בעונת 89/90 והשתתף בהצגות שם המשחק (מירקין), דון ז'ואן, מפיסטו (תיאו מרדר), מהומה רבה על לא דבר ושלוש אחיות (קוליגין).

ששון גבאי

האביר מריפאפרטה

למד באוניברסיטת ת"א בחוגים לתיאטרון ופסיכולוגיה. בשנת 1972 עבר עם להקתו של מייקל אלפרדס לתיאטרון החאן הירושלמי והשתתף בהצגות משרתם של שני אדונים (דיטורה), מילכוד 22 (יוסאריאן), אוכלים (אחאב) ורוזנטה חוזר משדה הקרב. בתיאטרון הקאמרי השתתף בהצגות: הוצאה להורג (אלף עיניים), הזונה הגדולה מבבל (השוחט), רולטה צרפתית (אמיל), כולם רוצים לחיות (במבה). בשנים האחרונות משחק בתיאטרון הבימה והשתתף בהצגות: אופרה בגרוש (פיצ'ס), קויאר ועדשים (לאוניצה), המלט (קלאודיוס), בית ספר לנשים (ארנוולף), אדם (אדם) ועסק משפחתי (ג'ק). כן משתתף בהפקות שונות בטלוויזיה הכללית והחינוכית. השתתף בהצגות זוג פתוח וזוג גרוש ובהצגה פיטר פן (קפטן הוק) בתיאטרון המסחרי. באחרונה השתתף בסרטים: רמבו 3, המרגל הבלתי אפשרי, לגנוב את השמים.

מתי סרי

פבריציו

בין השנים 1970-1983 שיחק בתיאטרון הקאמרי. השתתף בתפקידים מרכזיים בהצגות: ילדי הירח, אדם הוא אדם, ינטל, הסוחר מונציה (לנצלוט גובו), מקום אחר (רמי), יסורי איוב, מעגל הגיר הקווקזי (סימון). בתיאטרון יובל שיחק בהצגה הזמן הצהוב. בתיאטרון בית-ליסין השתתף בהצגה אחד משלנו (יותם). בתיאטרון הבימה השתתף בהצגות חתונת הדמים ועסק משפחתי. השתתף בסרטים ישראליים: חמש חמש, יהושע יהושע ונקודת ראות. בוגר המגמה לבימיו קולנוע בקאמרה אובסקורה. באחרונה ראה אור סרטו הקצר שיעור מולדת.

יונה אליאן-קשת

מרנדולינה

למדה תיאטרון באוניברסיטת תל-אביב. תפקידה הראשון בתיאטרון הקאמרי בהצגה ביוגרפיה. שיחקה בהצגות: חלום ליל קיץ (טיטאניה), מי תהום (מונה), הלילה ה-12 (אולביה), חתונת הדמים (הכלה), פרוד זמני (נעמי), מעגל הגיר הקווקזי (גרשה), טרטיף (לאמיר) בתיאטרון הבימה. השתתפה בהצגות: מהומה רבה על לא דבר (ביאטריס) בתיאטרון חיפה, וועידת פיסגה (קלרה פטאצ'י) בתיאטרון באר-שבע. העלתה הצגת יחיד - מורה שייגעון במסגרת תיאטרון בית-ליסיין והשתתפה בהפקות זוג פתוח וזוג גרוש בתיאטרון המסחרי. בימים אלו משתתפת בהצגה הזוג הממוד בתיאטרון בית-ליסיין. כיכבה בסרטים ישראלים ובהפקות בינלאומיות ביניהם: נורית, שלושה ועוד אחת, תלווה את אשתך, יעקב ורחל, החורף האחרון ועוד... בטלוויזיה הגישה את תוכנית שלוש ארבע חמש וחצי ואת התוכנית משהו מהסרטים.

שמוליק יפרח

המשרת של האביר

בוגר בית-הספר למשחק בית-צבי 1990. השתתף בהצגות מהומה רבה על לא דבר ושלוש אחיות (רודה). משתתף בהצגת הילדים הנסיכה והרוצה (אטיין).

קרן מור

דיז'אנירה

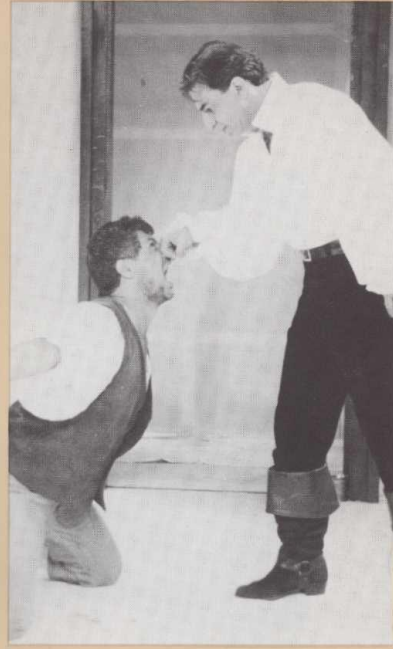
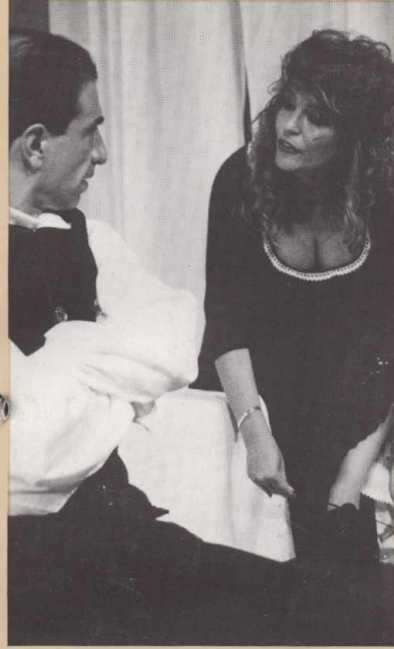
סיימה לימודי משחק בסטודיו למשחק בהנהלת ניסן נתיב בשנת 1986. השתתפה בהצגות שחור היה הלילה בתיאטרון בית-ליסין בשיתוף סטודיו ניסן נתיב ובחלום ליל קיץ (טיטאניה) בצוותא ובזו לירח בתיאטרון בית-ליסין. סינדרום ירושלים ונישואי פיגארו בתיאטרון חיפה ובטרטיף בתיאטרון הבימה. בימים אלו משתתפת בהצגה הזוג המוזר בתיאטרון בית-ליסין. שיחקה בסרטים: אבא גנוב, ירושלים ברלין ושורו.

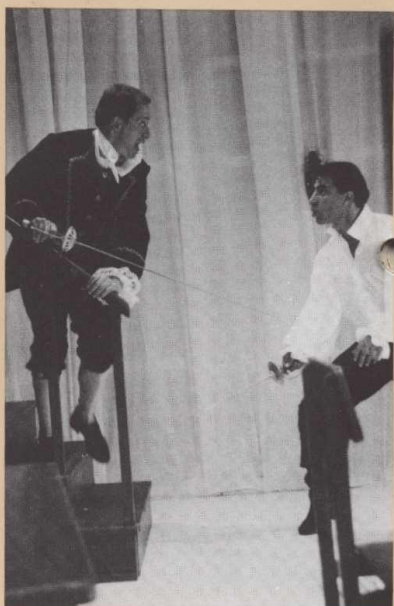
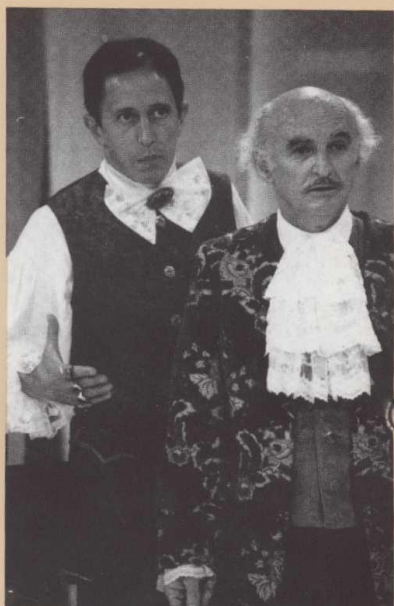

ליליאן ברטו

אורטנסיה

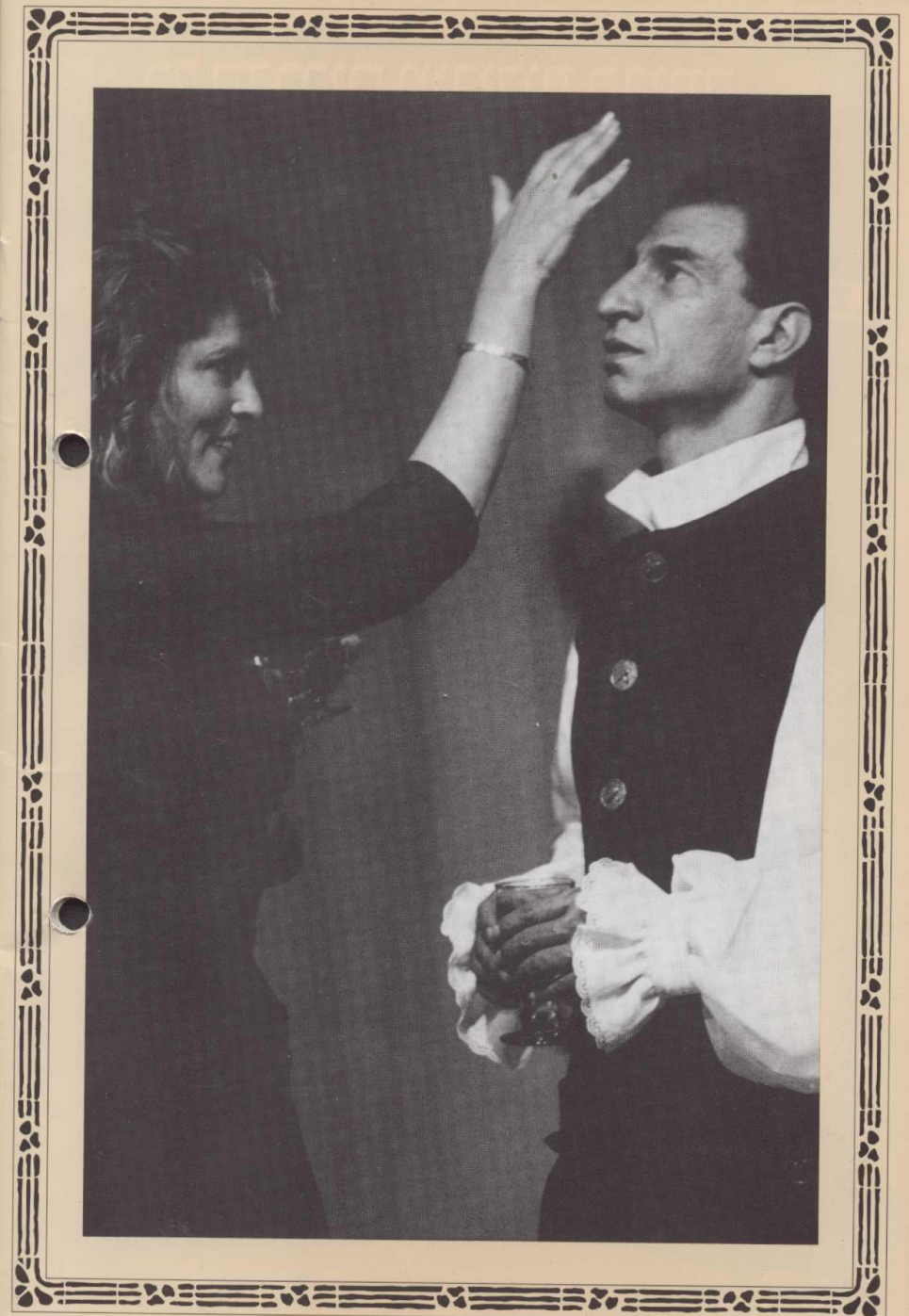
בוגרת ביה"ס למשחק בית-צבי. השתתפה בהצגות: בודדה באפלה והלווייה חורפית בתיאטרון הספריה. בימים אלה משתתפת בהצגות הנסיכה והרועה ובאופן יחסי (גי'ני) בתיאטרון באר שבע.

BEER SHEVA MUNICIPAL THEATRE

MIRANDOLINA

BY: CARLO GOLDONI

TRANSLATED BY: EHUD MANOR

DIRECTED BY: LASZLO MARTON

SET DESIGNED BY: MIKLOS FEHER

COSTUME DESIGNED BY: DIDI GOLAN

MUSIC BY: ELDAD LIDOR

LIGHTING BY: YEHIEL ORGAL

CAST: (IN ORDER OF APPEARANCE)

The MARQUIS OF FORLIPOPOLI HUGO YARDEN

The COUNT OF ALBAFIORITA SHABTAY KONORTY

FABRIZIO, a Servant at the Inn MATTI SERI

The KNIGHT of RIPAFRATTA SASSON GABAI

MIRANDOLINA, the Mistress of the Inn YONA ELIAN-KESHET

The KNIGHT'S SERVANT SHMULIK YIFRACH

ORTENSIA, an actress LILIAN BARRETO

DEJANIRA, an actress KEREN MOR

BEER SHEVA MUNICIPAL THEATRE

MORANDOLINA

BY: CARLO GOLDONI